31999R2342

L 281/30 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1999 11 4

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2342/1999

1999 m. spalio 28 d.

nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo taikymo taisykles dėl priemokų schemų

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo [1], ypač į jo 4 straipsnio 8 dalį, 5 straipsnio 5 dalį, 6 straipsnio 7 dalį, 7 straipsnio 5 dalį, 8 straipsnio 4 dalį, 9 straipsnio 4 dalį, 10 straipsnio 3 dalį, 11 straipsnio 5 dalį, 12 straipsnio 3 dalį, 13 straipsnio 5 dalį, 20 straipsnį, 23 straipsnio 3 dalį ir 50 straipsnį,

kadangi:

(1) Reglamentu (EB) Nr. 1254/1999 nustatyta nauja priemokų sistema, pakeičianti Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 805/68 [2] nustatytą sistemą. Siekiant atsižvelgti į naujas priemones, reikia pakeisti 1992 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentą (EEB) Nr. 3886/92, nustatantį priemokų schemų taikymo taisykles, kaip numatyta Tarybos reglamente (EEB) Nr. 805/68 dėl bendro jautienos rinkos organizavimo, panaikinančiame Reglamentus (EEB) Nr. 1244/82 ir (EEB) Nr. 714/89 [3], su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1410/1999 [4], ir padarius pakeitimą dėl aiškumo Reglamentas (EEB) Nr. 3886/92 turėtų būti pataisytas;

(2) Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 3–25 straipsniuose minimos priemokų ir kitų išmokų schemos turėtų patekti į 1992 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3508/92, nustatančio tam tikrų Bendrijos pagalbos schemų integruotą administravimo ir kontrolės sistemą [5] (toliau – integruota sistema), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1036/1999 [6], sferą. Todėl šį reglamentą reikėtų apriboti horizontaliu neišspręstų reikalų reglamentavimu pagal minėtą integruotą sistemą;

(3) siekiant regionams nustatytos ribos ir galvijų tankumo, reikalaujama, kad specialioji priemoka daugiau nebūtų skiriama tos pačios amžiaus grupės gyvūnams, kuriems taikomos šios dvi priemonės. Skiriant priemoką sezoniškumui mažinti laikoma, kad už šiuos gyvūnus gaunama specialioji priemoka;

(4) Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 4 straipsnio 3 dalies b punktu nustatyta, kad kiekvienas vyriškos lyties galvijas iki skerdimo arba eksporto turėtų gyvūno pasą, kaip numatyta 1997 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 820/97, nustatančiame galvijų identifikavimo ir registracijos sistemą bei jos produktų žymėjimą etiketėmis [7], arba lygiavertį administracinį dokumentą. Turėtų būti numatyta galimybė sudaryti ir išduoti administracinį dokumentą nacionaliniu lygiu. Siekiant atsižvelgti į skirtingas administravimo ir kontrolės sąlygas valstybėse narėse, turėtų būti leidžiamos skirtingos administracinio dokumento formos;

(5) Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 4 straipsnio 3 dalimi nustatytas išlaikymo laikotarpis, kaip specialiosios priemokos suteikimo sąlyga. Todėl būtina tą laikotarpį apibrėžti ir išreikšti skaičiais;

(6) specialiosios priemokos suteikimo priemonės skerdimo metu turėtų atitikti skerdimo priemokos suteikimo priemones. Reikėtų tiksliai apibrėžti galvijo iki skerdimo, išsiuntimo ar eksporto dokumentų rūšis. Siekiant atsižvelgti į specifines priemokos suteikimo skerdimo metu formos ypatybes, turėtų būti nustatytas jautukų amžius ir suaugusių gyvūnų skerdenos pateikimo būdas;

(7) reikėtų nustatyti priemokos sezoniškumui mažinti suteikimo sąlygas, laikantis skerdimo priemokos suteikimo priemonių. Užduotį reikėtų įgyvendinti Komisijos sprendimu, nustatant, kurios valstybės narės laikosi šios priemokų schemos taikymo sąlygų, ir remiantis turima informacija;

(8) karvių žindenių sąvoką reikėtų apibrėžti laikantis Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 6 straipsnio 7 dalies. Atsižvelgiant į tai, karvės turi būti tų pačių veislių kaip ir ankstesnėje schemoje. Be to, pagal seną schemą taikytos administracinės taisyklės iš esmės gali būti taikomos toliau, visų pirma kalbant apie vidutinį pieno primilžį ir papildomą nacionalinę priemoką;

---

[1] OL L 160, 1999 6 26, p. 21.
[2] OL L 148, 1968 6 28, p. 24.
[3] OL L 391, 1992 12 31, p. 20.
[4] OL L 164, 1999 6 30, p. 53.
[5] OL L 355, 1992 12 5, p. 1.
[6] OL L 127, 1999 5 21, p. 4.
[7] OL L 117, 1997 5 7, p. 1.

(9) siekiant įgyvendinti individualių ribų sistemą, reikia nustatyti taisykles, reglamentuojančias, kaip tas ribas nustatyti ir apie jas pranešti augintojams. Norint sustiprinti reglamentuojantį poveikį, kurį ta sistema darys rinkai, turėtų būti numatyta galimybė, kad jeigu per nustatytą laikotarpį priemokos teisių turėtojas jų nepanaudoja, teisės grįžtų į nacionalinį rezervą. Taip pat reikėtų imtis atitinkamų priemonių užtikrinti, kad iš nacionalinio rezervo nemokamai suteiktas teises jų gavėjai panaudotų vien tik pagal jų paskirtį;

(10) turėtų būti skatinama šių teisių mobilizacija, kaip ir jų paskyrimas augintojams, gausiantiems iš jų naudą. Tam tikslui reikėtų nustatyti minimalų priemokos teisių panaudojimo procentą. Šis procentas turi būti pakankamas, kad tam tikrose valstybėse narėse būtų išvengta galimų teisių nepanaudojimo, dėl kurio galėtų kilti problemų svarbiausiems augintojams, pareiškusiems pageidavimą gauti teisių per nacionalinį rezervą. Todėl valstybėms narėms turėtų būti leidžiama padidinti minimalaus teisių panaudojimo procentą, kuris vis dėlto neturėtų viršyti 90 %;

(11) 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai, iš dalies keičiančio bei panaikinančio tam tikrus reglamentus ([1]), 22 ir 23 straipsniais nustatomos ekstensyvinimo programos. Viso dalyvavimo aukščiau minėtose programose laikotarpio metu turėtų būti numatytas tokiu būdu atiduotų karvių žindenių priemokos teisių panaudojimo sustabdymas. Tačiau atiduotas teises panaudoti reikėtų leisti išimties tvarka, kad būtų galima patenkinti priemokos teisių, kaip kitų agrarinės aplinkosaugos priemonių dalies, poreikį. Vienas iš to reglamento 10 straipsniu nustatytos ankstyvosios pensijos schemos tikslų yra skatinti, kad pagyvenusio amžiaus ūkininkus pakeistų išlikusių ūkių ekonominį gyvybingumą pagerinti galintys ūkininkai. Yra pagrindo nuogąstauti, kad kai kurie ūkininkai nedalyvaus ankstyvosios pensijos programose, jeigu dėl to laikui bėgant jie praras savo karvių žindenių priemokos teises. Todėl valstybės narės, remdamosi tomis programomis, turėtų sugebėti numatyti bendrą laikino išnuomavimo trukmės pratęsimą;

(12) siekiant vienodai įgyvendinti su teisių į priemokas perdavimu ir laikinu išnuomavimu susijusias nuostatas reikia nustatyti tam tikras administracines taisykles. Siekiant sumažinti pernelyg didelį administracinį darbą, valstybėms narėms turėtų būti leista nustatyti minimalų perduoti ar išnuomoti leidžiamą teisių skaičių. Tokios taisyklės taip pat turėtų užkirsti kelią įsipareigojimo grąžinti tam tikrą perduodamų teisių procentą į nacionalinį rezervą kiekvieną kartą, kai teisės perduodamos neperduodant ūkio, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 8 straipsnio 1 dalyje, pažeidimui. Be to, reikėtų numatyti, kad toks laikinas išnuomavimas būtų ribotam laikui, siekiant išvengti piktnaudžiavimo perdavimo taisyklėmis;

(13) turėtų būti numatyta galimybė lanksčiai traktuoti administracinių terminų laikymąsi perduodant teises, kai augintojas gali įrodyti, kad jis paveldėjo teises iš mirusio augintojo;

(14) ypatingą atvejį, kai augintojas naudoja valstybinę arba kolektyviai valdomą žemę ganymui ir perduoda visas savo teises kitam ūkininkui, tuo nutraukdamas gamybą, reikėtų laikyti lygiaverčiu ūkio perdavimui;

(15) reikia sukurti administracinės perdavimų sistemos taikymo, pagal kurį visi teisių į priemokas perdavimai neperduodant ūkių ir laikinas teisių išnuomavimas atliekami išimtinai per nacionalinį rezervą, teisinę struktūrą, skirtą ekonominiam nuoseklumui išsaugoti, su tiesioginių perdavimų tarp augintojų sistema. Reikėtų nustatyti objektyvius sumos, kurią nacionalinis rezervas turi mokėti savo teises perdavusiam augintojui, ir sumos, kurią turi mokėti augintojas, gaunantis lygiavertes teises iš nacionalinio rezervo, apibrėžimo kriterijus;

(16) Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 10 straipsniu už telyčias nustatyta speciali, laisvai pasirenkama karvių žindenių priemokos suteikimo tvarkymo schema toms valstybėms narėms, kurios laikosi to straipsnio sąlygų. Užduotį, nustatant, kurios valstybės narės laikosi šios priemokų schemos taikymo sąlygų, remiantis turima informacija, reikėtų atlikti Komisijos sprendimu. Reikėtų tiksliai apibrėžti specialias priemokos suteikimo priemones. Laikantis bendro karvių žindenių priemokos tikslo, ši priemoka turėtų būti išmokama ūkininkams, kurių telyčių banda skirta karvių bandoms papildyti, o ne telyčių auginimą skerdimui. Tam tikslui valstybės narės turėtų nustatyti kriterijus, tarp kurių visų pirma galėtų būti amžiaus apribojimas ir (arba) veislės reikalavimai;

(17) reikėtų apibrėžti gyvulių tankumo apskaičiavimo metodą. Siekiant supaprastinti praktinį gyvūnų tankumo taikymą, turėtų būti nustatyta data atsižvelgiant į pieno referencinį kiekį;

([1]) OL L 160, 1999 6 26, p. 80.

(18) ekstensyvinimo išmoka turėtų būti išmokama su sąlyga, kad valstybės narės nuožiūra laikomasi vieno arba daugiausiai dviejų galvijų tankumo variantų. Apskaičiuojant galvijų tankumą, į ekstensyvinimo išmokų schemą reikia įtraukti visus ūkyje laikomus šešių mėnesių ir vyresnius galvijus. Todėl reikia specialių galvijų skaičiavimo taisyklių ir augintojo prašymo dalyvauti schemoje. Šios schemos valdymą labai palengvintų Reglamente (EB) Nr. 820/97 minimos kompiuterizuotos duomenų bazės panaudojimas. Todėl turėtų būti numatyta galimybė pasinaudoti ta duomenų baze, su sąlyga, kad, patenkinant valstybių narių poreikius, būtų užtikrinta, jog joje esantys duomenys tikslūs ir juos galima panaudoti ekstensyvinimo išmokų schemoje;

(19) yra rizikos, kad kai kurie augintojai gali dirbtinai laikytis vidutinių galvijų tankumo normų, būtinų gauti ekstensyvinimo išmoką, visų pirma dėl nenormaliai mažų galvijų tankumo normų tam tikrą metų dalį. Reikia imtis priemonių, kad ekstensyvinimo išmoka nebūtų skiriama tokiems augintojams. Tam tikslui dėl aiškumo reikėtų specialiai pabrėžti, kad ši situacija patenka į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1259/1999, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisykles [1], 7 straipsnio sferą ir kad todėl valstybės narės turėtų imtis visų reikiamų priemonių, kad tas straipsnis būtų taikomas pagal ekstensyvinimo išmokų schemą;

(20) būtų pageidautina numatyti supaprastintos schemos variantą, siekiant paprasčiau suteikti ekstensyvinimo išmoką ekstensyviausiai dirbančioms gyvulininkystės įmonėms;

(21) Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 13 straipsnio 4 dalyje numatyta speciali ekstensyvinimo išmokos suteikimo už melžiamas karves schema to straipsnio sąlygų besilaikančioms valstybėms. Turėtų būti nustatyta procedūra, kaip remiantis turima informacija nuspręsti, kuriose valstybėse narėse užtikrinamos sąlygos, kad jose būtų taikoma ši speciali schema. Reikėtų tiksliai apibrėžti specialias priemokos suteikimo priemones. Siekiant nuosekliai taikyti bendrą ekstensyvinimo išmokų schemą ir nustatyti tikslų karvių, už kurias galima gauti išmoką, skaičių, melžiamoms karvėms turėtų būti numatytas minimalus išlaikymo laikotarpis;

(22) taikant tam tikras 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, apibrėžiančio laikotarpiams, datoms ir laiko apribojimams taikomas taisykles [2], nuostatas, būtų viena ar daugiau dienų dirbtinai prailginti mėnesiais išreikšti išlaikymo laikotarpiai. Todėl šiuo klausimu turėtų būti numatytos specialios nuostatos;

(23) paprastai turėtų būti pateikiamos paraiškos gauti skerdimo priemoką. Siekiant paprastumo, integruotoje sistemoje numatyta „galvijų“ pagalbos paraiška laikoma būtent tokia paraiška su sąlyga, kad joje yra visos dalys, reikalingos priemokos išmokėjimui pateisinti, ir kad gyvulys paskerdžiamas toje pačioje valstybėje narėje, arba kitoje valstybėje narėje, arba yra eksportuojamas;

(24) laikantis Reglamento (EB) Nr. 820/97, nuo 1999 m. gruodžio 31 d. valstybės narės privalėtų turėti visiškai veikiančią kompiuterizuotą duomenų bazę. Siekiant palengvinti skerdimo priemokos tvarkymą, turėtų būti galima pasinaudoti duomenų baze su sąlyga, kad valstybės narės laiko, jog ta duomenų bazė garantuoja joje esančių duomenų, naudojamų išmokant priemokas, tikslumą;

(25) veršelių skerdimo priemoka priklauso nuo maksimalaus svorio apribojimo. Todėl reikėtų nustatyti standartinį skerdenos pateikimo tipą, kuriam taikomas šis maksimalus svoris;

(26) Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 11 straipsnio 1 dalimi nustatytas išlaikymo laikotarpis, kaip skerdimo priemokos suteikimo sąlyga. Todėl reikia apibrėžti ir nustatyti tą laikotarpį;

(27) išsami informacija apie nacionalines papildomų išmokų taisykles ir atliktas išmokas turi būti pateikta Komisijai;

(28) siekiant, kad ūkininkams būtų sumokėta kiek galima greičiau, turėtų būti numatyta galimybė išmokėti avansus. Tačiau atsižvelgiant į nacionalinių ar regionams nustatytų ribų taikymą, reikėtų imtis priemonių užtikrinti, kad avansas neviršytų visos išmokos sumos. Todėl turėtų būti numatyta, kad valstybėms narėms būtų leista sumažinti avanso procentą priemokų schemoms, kurioms taikomos tos ribos;

(29) Reglamentu (EB) Nr. 1254/1999 nustatytos nuobaudos už nelegalų atitinkamų veterinarijos įstatymų neleidžiamų medžiagų arba produktų naudojimą ar laikymą. Pakartotinų pažeidimų atveju nustatyti nuobaudų trukmę pavedama valstybėms narėms, kurios gali geriau spręsti apie padaryto pažeidimo rimtumą;

[1] OL L 160, 1999 6 26, p. 113.

[2] OL L 124, 1971 6 8, p. 1.

(30) specialiųjų priemokų ir karvių žindenių priemokų schemos yra pagrįstos kalendoriniais metais, kaip standartiniu laikotarpiu. Reikia nustatyti datą, apibrėžiančią veiksnius, į kuriuos reikia atsižvelgti taikant minėtas schemas. Paprastai, siekiant garantuoti teisingą ir nuoseklų administravimą, reikėtų parinkti paraiškų įteikimo datą. Tačiau kalbant apie specialiąją už skerdimą mokamą priemoką, reikėtų nustatyti specialias taisykles norint išvengti perkėlimų iš vienų metų į kitus, kai stengiamasi gauti didesnę priemoką. Skiriant skerdimo priemoką, skerdimo arba eksporto data yra geresnis požymis, rodantis, kad atitinkamos operacijos tikrai buvo atliktos;

(31) operacinio įvykio dieną pagalbos, priemokų ir išmokų, minimų 1998 m. gruodžio 15 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2799/98, nustatančio žemės ūkio pinigų politikos priemones dėl euro ([1]), 5 straipsnyje, dydis nustatomas pagal konkrečios dienos kursą. Operacinio įvykio dieną taikomas kursas turėtų būti nustatytas tokiu būdu, kad iš esmės būtų užtikrinta, jog tokios pagalbos, priemokų ir išmokų dydis labai nesvyruotų, perskaičiuojant į nacionalinę valiutą dėl vienos kurios nors dienos perskaičiavimo kurso. Dėl to manoma, kad geriausia pasirinkti perskaičiavimo kurso, buvusio prieš pagalbos skyrimo metus einantį mėnesį, vidurkį, apskaičiuotą *pro rata temporis*;

(32) atlikdama pagal priemokų schemų jautienos ir veršienos sektoriuje reformą taikomų priemonių stebėjimą, Komisija turi būti visiškai informuota apie valstybėse narėse įgyvendinamas priemones ir apie kiekybinius minėtų schemų taikymo rezultatus. Todėl turėtų būti numatyta, kad valstybės narės būtų susaistytos tam tikrais informavimo įsipareigojimais. Siekiant palengvinti duomenų perdavimą ir analizę, reikėtų nustatyti nuolatinę tokių duomenų pateikimo formą;

(33) norint palengvinti perėjimą prie naujos schemos, reikia pereinamojo laikotarpio nuostatų dėl informavimo taisyklių ir įsipareigojimo ženklinti gyvūnus ir nustatyti jų identiškumą;

(34) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Galvijienos vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šiuo reglamentu nustatomos bendros priemokų schemų taikymo ir kitų išmokų schemų taisyklės, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 3–25 straipsniuose.

([1]) OL L 349, 1998 12 24, p. 1.

I SKYRIUS

SPECIALIOJI PRIEMOKA

(Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 4 straipsnis)

1 skirsnis

Bendrosios priemonės

2 straipsnis

Paraiškos

1. Be reikalavimų, įvestų kaip integruotos administravimo ir kontrolės sistemos (toliau – integruota sistema) dalis, kaip numatyta Reglamente (EEB) Nr. 3508/92, kiekvienoje „galvijų“ pagalbos paraiškoje (toliau – paraiška), kaip minėta to reglamento 6 straipsnio 8 dalyje, pateikiama:

a) pagal amžių suskirstytų gyvūnų skaičius;

b) į paraišką įtrauktų gyvūnų pasų ar kitų administracinių dokumentų nuoroda.

2. Paraiškos gali būti pateikiamos tiktai už tokius gyvūnus, kurie išlaikymo laikotarpio pradžios dieną:

a) yra ne jaunesni kaip septynių mėnesių, jeigu tai jaučiai;

arba

b) yra ne jaunesni kaip septynių mėnesių ir ne vyresni kaip 19 mėnesių pagal pirmąją amžiaus grupę arba mažiausiai 20 mėnesių – pagal antrąją, jeigu tai kastruoti jautukai.

3 straipsnis

Priemokos suteikimas

Gyvūnai, kurie netiko priemokai gauti pritaikius Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 4 straipsnio 4 dalyje minimą proporcingą sumažinimą arba dėl šio reglamento 12 straipsnyje minimo galvijų tankumo, negali daugiau būti įtraukiami į paraišką pagal tą pačią amžiaus grupę ir laikoma, kad už juos priemoka buvo gauta.

4 straipsnis

Pasai ir administraciniai dokumentai

1. Jeigu pagal Reglamento (EB) Nr. 820/97 6 straipsnyje numatytas sąlygas pasas nepateikiamas, jis pakeičiamas nacionaliniu administraciniu dokumentu, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 4 straipsnio 3 dalies b punkte.

2. Valstybių narių kompetentingos institucijos užtikrina, kad tokiais pasais ar administraciniais dokumentais būtų garantuojama, jog už vieną gyvulį ir už vieną amžiaus grupę suteikiama tiktai viena priemoka.

Šiuo atžvilgiu valstybės narės, reikalui esant, padeda viena kitai.

3. Valstybės narės gali numatyti, kad nacionalinis administracinis dokumentas būtų tokios formos:

a) kiekvieną atskirą gyvulį lydintis dokumentas;

b) pas augintoją laikomas išsamus sąrašas, kuriame yra visa administraciniam dokumentui reikalinga informacija, su sąlyga, kad konkretūs gyvūnai nuo pirmosios paraiškos įteikimo dienos bus laikomi pas tą patį augintoją tol, kol bus pateikti rinkai ir paskersti;

c) centrinės valdžios saugomas išsamus sąrašas, kuriame yra visa administraciniam dokumentui reikalinga informacija, su sąlyga, kad tokia galimybe besinaudojanti valstybė narė ar valstybės narės regionas atliks visų į paraiškas įtrauktų gyvūnų patikrinimus vietoje, tikrins tokių gyvūnų judėjimą ir aiškiai pažymės kiekvieną patikrintą gyvulį, o augintojai privalo leisti tai atlikti;

d) centrinės valdžios saugomas išsamus sąrašas, kuriame yra visa administraciniam dokumentui reikalinga informacija, su sąlyga, kad valstybė narė imsis reikalingų priemonių, taip užtikrindama, jog priemoka nebūtų suteikta du kartus už tą pačią amžiaus grupę ir pareikalavus nedelsdama pateiks informaciją apie už kiekvieną gyvulį suteikiamos priemokos statusą.

Nusprendusios pasinaudoti viena ar keliomis iš pateiktų galimybių, valstybės narės apie tai tinkamu laiku praneša Komisijai ir atsiunčia jai reikalingas įgyvendinimo nuostatas.

c punkto tikslais Didžioji Britanija ir Šiaurės Airija laikomos atskirais valstybės narės regionais.

5 straipsnis

Išlaikymo laikotarpis

Išlaikymo laikotarpio trukmė yra du mėnesiai nuo dienos, einančios po tos, kurią buvo įteikta paraiška.

Tačiau valstybės narės gali numatyti, kad augintojas nustatytų kitas pradines datas, su sąlyga, jog jos nebus nustatytos vėliau kaip per du mėnesius nuo paraiškos įteikimo datos.

6 straipsnis

Regionams nustatytos ribos

1. Jeigu taikant proporcingą sumažinimą gaunamas mažesnis už sveiką tinkamų gyvūnų skaičius, už dešimtąją dalį suteikiama atitinkama priemokos vieneto dalis. Šiuo atveju atsižvelgiama tik į pirmąjį skaičių po kablelio.

2. Jeigu valstybės narės nusprendžia įvesti kitus regionus arba pakeisti regionus, esančius jų teritorijoje, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 3 straipsnio c punkte, jos informuoja Komisiją apie savo sprendimą iki konkrečių metų sausio 1 d., apibūdindamos tą regioną ir nustatytą ribą. Apie bet kokį pokytį Komisija informuojama iki konkrečių metų sausio 1 dienos.

7 straipsnis

Gyvūnų skaičiaus vienam ūkiui apribojimai

1. Jeigu valstybės narės nusprendžia pakeisti 90-ies gyvulių vienam ūkiui ir vienoje amžiaus grupėje apribojimą arba nesilaikyti jo, apie tai jos informuoja Komisiją iki konkrečių kalendorinių metų sausio 1 dienos.

Be to, jeigu valstybės narės nustato minimalų gyvūnų vienam ūkiui skaičių, jeigu jis mažesnis, proporcingas sumažinimas nebus taikomas), jos apie tai informuoja Komisiją iki konkrečių kalendorinių metų sausio 1 dienos.

2. Apie bet kuriuos tolesnius pakeitimus, taikant 1 dalį, Komisija informuojama iki konkrečių kalendorinių metų sausio 1 dienos.

2 skirsnis

Priemokos suteikimas skerdimo metu

8 straipsnis

Suteikimo forma

1. Valstybės narės gali suteikti specialiąją priemoką skerdimo metu už jaučius vienoje amžiaus grupėje ir už kastruotus jautukus pirmoje bei antroje amžiaus grupėje arba derinant priemokų suteikimą už dvi amžiaus grupes.

2. Valstybės narės, kurios nusprendžia taikyti 1 dalyje numatytą sistemą, imasi priemonių, kad priemoka būtų suteikiama ir tais atvejais, kai tinkami gyvūnai išsiunčiami į kitą valstybę narę arba eksportuojami į trečiąją šalį.

3. Jeigu taikoma 1 ir 2 dalyse minėta sistema, priemoka suteikiama tik tokiu atveju, kai laikomasi šio skirsnio ir 34 straipsnio, taip pat 35 straipsnio 1 bei 2 dalių nuostatų, taikomų *mutatis mutandis*.

4. Be 35 straipsnio 1 dalyje minimos informacijos, paraiškose gauti pagalbą nurodoma, ar gyvulys yra jautis ar kastruotas jautukas, be to, kartu pateikiamas dokumentas, kuriame yra 4 straipsnio 2 dalyje reikalaujama informacija. Šis dokumentas valstybės narės pasirinkimu yra:

a) pasas arba paso kopija, jeigu šį dokumentą sudaro keletas kopijų;

arba

b) paso kopija, jeigu šį dokumentą sudaro tik viena kopija, kurią reikia grąžinti kompetentingai institucijai, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 820/97 6 straipsnyje; tokiu atveju valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad kopijoje pateikta informacija atitiktų originalą;

arba

c) jeigu paso nėra, nacionalinis administracinis dokumentas, Reglamento (EB) Nr. 820/97 6 straipsniu nustatytomis sąlygomis.

Tačiau valstybės narės gali pristabdyti nacionalinio administracinio dokumento taikymą. Tokiu atveju jos imasi reikiamų priemonių užtikrinti, kad priemoka nebūtų suteikta du kartus už tos pačios amžiaus grupės gyvūnus, kuriais buvo prekiaujama Bendrijos viduje.

Jeigu valstybės narės turi kompiuterizuotą duomenų bazę, kaip buvo minėta Reglamento (EB) Nr. 820/97 3 straipsnio b punkte, kurioje yra valstybę narę tenkinanti informacija, užtikrinanti, kad už kiekvieną gyvulį ir kiekvieną amžiaus grupę suteikta tik viena priemoka, nereikia kartu su paraiška gauti pagalbai pateikti pirmoje pastraipoje minėto dokumento.

Be to, ir nukrypdamos nuo pirmosios pastraipos, jeigu taikomas 35 straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje minėtas variantas, valstybės narės imasi reikiamų priemonių, užtikrinančių, jog augintojas galėtų nustatyti gyvūnus, už kuriuos jis reikalauja specialiosios priemokos.

5. Jaučių skerdimo įrodyme nurodomas skerdenos svoris.

6. Jeigu gyvulys išsiunčiamas, pateikiamas išsiuntimo įrodymas, kuris gali būti siuntėjo patvirtinimas, nurodant valstybę narę, į kurią buvo išsiųstas gyvulys.

Tokiu atveju paraiškose gauti pagalbą nurodoma:

a) siuntėjo pavardė ar pavadinimas ir adresas (arba atitinkamas kodas);

b) gyvūno identiškumo numeris;

c) patvirtinimas, kad gyvūnas yra ne jaunesnis kaip devynių mėnesių.

Paraiškos gauti pagalbą įteikiamos prieš išvežant gyvūną iš konkrečios valstybės narės teritorijos, o išsiuntimo įrodymas pateikiamas per tris mėnesius nuo gyvūnų išvežimo iš konkrečios valstybės narės teritorijos.

9 straipsnis

Suteikimo sistemos tvarka

1. Nukrypstant nuo 5 straipsnio priemoka, išmokama augintojams, kurie išlaikė gyvūnus mažiausią dviejų mėnesių išlaikymo laikotarpį, pasibaigusį likus mažiau kaip vienam mėnesiui iki skerdimo, išsiuntimo arba eksporto.

Priemoka už kastruotus jautukus išmokama laikantis tokių taisyklių:

a) priemoka už pirmąją amžiaus grupę išmokama tik tokiu atveju, jeigu augintojas išlaikė gyvulį ne trumpiau kaip du mėnesius nuo to laiko, kai gyvulys buvo ne jaunesnis kaip septynių mėnesių, iki tada, kai jis buvo jaunesnis kaip 22 mėnesių;

b) priemoka už antrąją amžiaus grupę išmokama tik tokiu atveju, jeigu augintojas išlaikė ne jaunesnį kaip 20 mėnesių gyvulį ne trumpiau kaip du mėnesius;

c) priemokos už dvi amžiaus grupes gali būti išmokamos kartu tik tada, jeigu augintojas išlaikė gyvulį ne trumpiau kaip keturis mėnesius iš eilės, laikydamasis a ir b punktuose išdėstytų amžiaus reikalavimų;

d) priemoką už antrąją amžiaus grupę galima išmokėti tik tada, jeigu gyvulys buvo išsiųstas iš kitos valstybės narės, kai jam suėjo 19 mėnesių.

2. Apskaičiuojant Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 12 straipsnyje minimą galvijų tankumą, kiekvienas gyvūnas, dėl kurio buvo pateikta paraiška dviejose amžiaus grupėse, skaičiuojamas du kartus.

3. Skerdenos svoris nustatomas pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1208/81 ([1]) 2 straipsnyje išdėstytus reikalavimus, atitinkančius skerdenos svorį.

Jeigu skerdena pateikiama kitaip, nei čia nurodyta, taikomi Komisijos reglamento (EEB) Nr. 563/82 ([2]) priede nurodyti pataisantys veiksniai.

Jeigu skerdžiama skerdykloje, kurioje netaikoma Bendrijos suaugusių galvijų skerdenų rūšiavimo sistema, valstybės narės gali leisti nustatyti svorį remiantis skerdžiamo gyvūno gyvuoju svoriu. Tokiais atvejais laikoma, kad skerdenos svoris yra lygus 185 kilogramams arba didesnis, jeigu skerdžiamo gyvūno gyvasis svoris buvo lygus 340 kilogramų arba didesnis.

10 straipsnis

Pranešimas

Valstybės narės iki konkrečių kalendorinių metų pradžios praneša Komisijai apie savo sprendimą taikyti šiame skirsnyje minėtą priemokų suteikimo sistemą ir su ja susijusias procedūras.

([1]) OL L 123, 1981 5 7, p. 3.
([2]) OL L 67, 1982 3 11, p. 23.

II SKYRIUS

PRIEMOKA SEZONIŠKUMUI MAŽINTI

(Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 5 straipsnis)

11 straipsnis

Priemokos taikymas

Vėliausiai iki kiekvienų kalendorinių metų rugpjūčio 1 d. Komisija nusprendžia, kuriose valstybėse narėse galima kitiems kalendoriniams metams suteikti priemoką sezoniškumui mažinti.

Jeigu valstybės narės nusprendžia taikyti Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 5 straipsnio 3 dalį, jos iki kalendorinių metų sausio 1 d. informuoja Komisiją, kuriose iš jų suteikiama priemoka.

12 straipsnis

Teisė gauti priemoką

1. Priemoka gali būti suteikiama tiktai už jautukus, už kuriuos, laikantis 3 straipsnio jau suteikta arba laikoma, kad suteikta specialioji priemoka priemoką sezoniškumui mažinti skiriančioje valstybėje narėje ir kurie skerdžiami priemoką sezoniškumui mažinti suteikiančioje valstybėje narėje.

2. Priemoka gali būti suteikiama tiktai tokiam augintojui, kuris laikė gyvulį iki skerdimo.

13 straipsnis

Paraiškos

1. Augintojas įteikia paraišką kompetentingai valstybės narės, kurios teritorijoje yra ūkis, institucijai.

2. Paraiška sudaroma laikantis 8 straipsnio 4 dalies ir 35 straipsnio, taikomų *mutatis mutandis*.

Valstybės narės imasi reikiamų priemonių patikrinti, kad specialioji priemoka buvo suteikta, ir sistemingai, iš anksto nepaskelbusios, tikrina 35 straipsnyje minimų pažymėjimų teisingumą.

III SKYRIUS

PRIEMOKA UŽ KARVĘ ŽINDENĘ

(Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 6–10 straipsniai)

1 skirsnis

Bendrosios priemonės

14 straipsnis

Mėsinei veislei priklausančios karvės

Šio reglamento I priede išvardytoms galvijų veislėms priklausančios karvės nelaikomos mėsinei veislei priklausančiomis karvėmis, kaip minima Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 3 straipsnio f punkte ir 10 straipsnio 2 dalyje.

15 straipsnis

Maksimalus individualus referencinis kiekis

1. Jeigu valstybės narės nusprendžia pakeisti Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 6 straipsnio 2 dalies b punkte minimą maksimalų individualų 120 000 kilogramų referencinį kiekį arba nukrypti nuo jo, jos iki konkrečių kalendorinių metų sausio 1 d. apie tai informuoja Komisiją.

2. Apie bet kokį tolesnį 1 dalies taikymo pakeitimą Komisijai pranešama iki konkrečių kalendorinių metų sausio 1 dienos.

16 straipsnis

Išlaikymo laikotarpis

Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 6 straipsnio 2 dalyje minimas išlaikymo laikotarpis prasideda kitą dieną po paraiškos įteikimo.

17 straipsnis

Paraiškos

1. Be reikalavimų, priimtų kaip integruotos sistemos dalis, jeigu paraiška gauti priemoką pateikiama laikantis Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 6 straipsnio 2 dalies b punkto, „galvijų“ pagalbos paraišką arba, valstybės narės pasirinkimu, pagalbos už plotą paraišką (toliau – paraiška), kaip minima Reglamento (EB) Nr. 3508/92 6 straipsnio 1 dalyje, sudaro:

a) individualūs pieno referenciniai kiekiai, paskirti augintojui kovo 31 d., prieš prasidedant 12 mėnesių papildomos rinkliavų schemos konkrečiais kalendoriniais metais laikotarpiui, nuoroda; jeigu paraiškos įteikimo dieną tas referencinis kiekis nežinomas, apie tai kiek galima greičiau pranešama kompetentingai institucijai; ir

b) augintojo įsipareigojimas neviršyti savo individualaus referencinio kiekio, nustatyto Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 6 straipsnio 2 dalies b punktu, per 12 mėnesių laikotarpį, prasidedantį nuo paraiškos įteikimo dienos.

Tačiau b punktas netaikomas, jeigu valstybė narė panaikino kiekybinę ribą.

2. Paraiškos pateikiamos per valstybės narės nustatytą kalendorinių metų bendrą šešių mėnesių laikotarpį.

Valstybės narės gali numatyti skirtingus paraiškų įteikimo laikotarpius bendro laikotarpio metu.

18 straipsnis

Pieno primilžio vidurkis

Pieno primilžio vidurkis apskaičiuojamas remiantis II priede nurodytais vidutiniais primilžiais. Tačiau atlikdamos šį apskaičiavimą, valstybės narės gali panaudoti jų pripažįstamą, augintojo melžiamos bandos primilžio vidurkį patvirtinantį dokumentą.

19 straipsnis

Papildoma nacionalinė priemoka

1. Papildoma nacionalinė priemoka gali būti skiriama tiktai tokiam augintojui, kuris už tuos pačius kalendorinius metus gauna karvių žindenių priemoką.

Priemoka suteikiama tiktai už šią priemoką gauti tinkamų gyvūnų skaičių, jeigu tai taikytina panaudojus Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 10 straipsnio 1 dalies trečiojoje pastraipoje nustatytą proporcingą sumažinimą.

2. Valstybės narės gali nustatyti papildomas papildomos priemokos skyrimo sąlygas. Jos apie tai informuoja Komisiją tinkamu laiku iki toms sąlygoms įsigaliojant.

3. Vėliausiai iki kiekvienų metų rugpjūčio 1 d. Komisija nusprendžia, kurios valstybės narės laikosi Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 6 straipsnio 5 dalies trečiojoje pastraipoje išdėstytų sąlygų.

2 skirsnis

Ribos, rezervai, perdavimai

20 straipsnis

Individuali riba

1. Valstybės narės nustato individualią ribą kiekvienam augintojui pagal Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 7 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse išdėstytas sąlygas.

2. Kiekvienas augintojas informuojamas apie jo individualios ribos dydį kiek galima greičiau, vėliausiai – likus vienai savaitei iki paraiškų 2000 m. pateikimo laikotarpio pradžios.

21 straipsnis

Pranešimas

1. Vėliausiai iki 2000 m. metų kovo 1 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie individualių ribų sumažinimo procedūras, taikomas laikantis Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 7 straipsnio 3 dalies, taip pat apie bendrą augintojams suteiktų teisių skaičių bei į fondą paskirtų teisių skaičių.

2. Vėliausiai iki 2000 m. metų kovo 1 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie sumažinimo apskaičiavimo metodą laikantis Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 8 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir, kur taikytina, apie priemones, kurių buvo imtasi pagal 8 straipsnio 2 dalies a punktą, bei iki kiekvienų metų sausio 1 d. – apie bet kokius pakeitimus.

3. Pasinaudodamos IV priede pateikta lentele, vėliausiai iki kovo 1 d. valstybės narės informuoja Komisiją preliminariai ir iki liepos 31 d. galutinai už kiekvienus kalendorinius metus apie:

a) priemokų teisių skaičių, grąžintą be kompensacinės išmokos į nacionalinį rezervą, perdavus teises, bet neperdavus ūkio, per praėjusius kalendorinius metus;

b) nepanaudotų priemokų teisių skaičių, kaip minima 23 straipsnio 2 dalyje, pervestą į nacionalinį rezervą per praėjusius kalendorinius metus;

c) teisių skaičių, suteiktą pagal Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 9 straipsnio 3 dalį per praėjusius kalendorinius metus.

22 straipsnis

Nemokamai įsigytos teisės

Išskyrus tinkamai pateisintus išskirtinius atvejus, kai augintojas įsigyja priemokų teises nemokamai iš nacionalinio rezervo, jam neleidžiama perduoti ir (arba) laikinai išnuomoti savo teisių trejus kalendorinius metus iš eilės.

23 straipsnis

Pasinaudojimas teisėmis

1. Teises turintis augintojas gali pasinaudoti tomis teisėmis pats ir (arba) išnuomoti jas kitam augintojui.

2. Jeigu augintojas nepasinaudojo bent minimaliu pagal 4 dalį nustatytų savo teisių procentu kiekvienais kalendoriniais metais, nepanaudota dalis pervedama į nacionalinį rezervą, išskyrus tuos atvejus, kai:

— daugiausiai septynias priemokų teises turintis augintojas nepasinaudoja minimaliu pagal 4 dalį nustatytų savo teisių procentu kiekvienais iš dvejų paeiliui einančių metų, paskutiniais kalendoriniais metais nepanaudota dalis pervedama į nacionalinį rezervą,

— augintojas dalyvauja Komisijos pripažįstamoje ekstensyvinimo programoje,

— augintojas dalyvauja Komisijos pripažįstamoje ankstyvos pensijos schemoje, pagal kurią teisių į priemokas perdavimas ir (arba) laikinas jų išnuomavimas neprivalomas,

arba

— tai yra išimtiniai ir tinkamai pateisinti atvejai.

3. Laikinas išnuomavimas galimas už visus kalendorinius metus ir taikomas mažiausiai 24 straipsnio 1 dalyje numatytam minimaliam gyvūnų skaičiui. Pasibaigus kiekvienam laikino išnuomavimo laikotarpiui, negalinčiam viršyti trejų metų paeiliui, išskyrus teisių į priemokas perdavimo atvejį, augintojas gali atgauti visas teises mažiausiai dvejiems kalendoriniams metams iš eilės. Jeigu augintojas nepasinaudoja bent jau minimaliu pagal 4 dalį nustatytų savo teisių procentu kiekvienais iš dvejų metų, valstybė narė, išskyrus išimtinius ir tinkamai pateisintus atvejus, metams atšaukia ir grąžina tą augintojo nepanaudotą teisių dalį į nacionalinį rezervą.

Tačiau, jeigu augintojai dalyvauja Komisijos pripažįstamose ankstyvos pensijos schemose, valstybė narės gali numatyti, kad bendra laikino išnuomavimo trukmė remiantis tokiomis schemomis, būtų pratęsta.

Augintojams, įsipareigojusiems dalyvauti ekstensyvinimo programoje, laikantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2078/92 ([1]) 2 straipsnio 1 dalies c punkte minimos priemonės, arba ekstensyvinimo programoje, laikantis Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 22 ir 23 straipsnių, neleidžiama laikinai išnuomoti ir (arba) perduoti savo teisių tokio dalyvavimo laikotarpiu. Tačiau ši nuostata netaikoma tais atvejais, kai programa leidžia teises perduoti ir (arba) laikinai išnuomoti tiems augintojams, kurie norėdami dalyvauti kitose priemonėse, išskyrus minėtas šioje pastraipoje, privalo įsigyti teises.

4. Minimalus teisių gauti priemoką panaudojimas yra 70 %.

Tačiau valstybės narės gali šį procentą padidinti iki 90 %.

Valstybės narės iš anksto informuoja Komisiją apie ketinamą taikyti procentą.

24 straipsnis

Teisių į priemokas perdavimas ir laikinas išnuomavimas

1. Remdamosi savo gamybos struktūromis valstybės narės gali nustatyti minimalų priemokų teisių, kurias galima iš dalies perduoti neperduodant ūkio, skaičių. Šis minimalus priemokų teisių skaičius turi būti ne didesnis kaip penki.

2. Teisių į priemokas perdavimas ir laikinas išnuomavimas įsigalioja tiktai po to, kai perduodantis ir (arba) išnuomojantis augintojas bei įsigyjantis teises augintojas kartu praneša apie tai kompetentingoms valstybės narės institucijoms.

Toks pranešimas pateikiamas iki valstybės narės nustatyto galutinio termino, bet ne vėliau kaip iki tos dienos, kurią įgyjantis teises augintojas įteikia savo paraišką gauti priemoką, išskyrus tuos atvejus, kai teisės įgyjamos paveldėjimo keliu. Tokiu atveju įgyjantis teises augintojas pristato reikalingus juridinius dokumentus, įrodančius, kad jis arba ji yra mirusio augintojo paveldėtojas (-a).

([1]) OL L 215, 1992 7 30, p. 85.

25 straipsnis

Individualios ribos pasikeitimas

Jeigu teisės į priemokas yra perduodamos arba laikinai išnuomojamos, valstybės narės nustato naują individualią ribą ir informuoja konkrečius augintojus apie jiems priklausantį priemokų teisių skaičių ne vėliau kaip per 60 dienų nuo paskutinės laikotarpio, per kurį augintojas pateikė savo paraišką, dienos.

Pirmoji pastraipa netaikoma, jeigu perdavimas įvyksta paveldėjimo keliu.

26 straipsnis

Augintojai, nevaldantys žemės, kurioje ūkininkauja

Tiktai valstybinėje arba bendrai valdomoje žemėje ūkininkaujantiems augintojams, kurie nusprendžia baigti ūkininkauti toje žemėje ir perduoti visas savo teises kitam augintojui, taikoma ta pati tvarka kaip ir savo ūkį parduodantiems arba perduodantiems augintojams. Visais kitais atvejais tokiems augintojams taikoma tokia pati tvarka kaip ir augintojams, kurie tik perduoda savo teises į priemokas.

27 straipsnis

Perdavimas per nacionalinį rezervą

Jeigu valstybės narės numato, kad teisių į priemokas perdavimas neperduodant ūkio turi būti atliktas per nacionalinį rezervą, laikantis Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 8 straipsnio 2 dalies b punkto, jos taiko nacionalines nuostatas, analogiškas išdėstytoms 23–26 straipsniuose. Be to, tokiu atveju:

— valstybės narės gali numatyti, kad laikinai išnuomojama turi būti per nacionalinį rezervą,

— perduodant arba laikinai išnuomojant priemokų teises, jeigu taikoma pirmoji įtrauka, perdavimai į fondą įsigalioja tik po to, kai valstybės narės kompetentingos institucijos apie tai informuoja perduodantį ir (arba) išnuomojantį teises augintoją, o perdavimas iš rezervo kitam augintojui įsigalioja tik po to, kai tos institucijos apie tai informuoja augintoją.

Be to, tokios nuostatos turi užtikrinti, kad valstybė narė išmokės išmoką už kitą teisių dalį, negu minima Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 8 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje, atitinkančią tą dalį, kuri būtų gauta dėl tiesioginio perdavimo tarp augintojų, visų pirma atsižvelgiant į gamybos tendenciją konkrečioje valstybėje narėje. Ši išmoka yra lygi išmokai, kurios bus reikalaujama iš augintojų, gaunančių lygiavertes teises iš nacionalinio rezervo.

28 straipsnis

Dalinės teisės

1. Jeigu apskaičiavimais, atliktais laikantis šio skirsnio nuostatų, gaunami skaičiai nėra sveiki skaičiai, atsižvelgiama tiktai į pirmąjį skaičių po kablelio.

2. Jeigu taikant šio skirsnio nuostatas gaunamos dalinės priemokų teisės augintojams arba į nacionaliniam rezervui, šios dalinės teisės pridedamos.

3. Jeigu augintojas turi dalinę teisę, ji leidžia jam gauti tiktai atitinkamą priemokos ir, kur taikytina, 19 straipsnyje minėtos papildomos nacionalinės priemokos bei 32 straipsnyje minimos ekstensyvinimo išmokos vienetinio dydžio dalį.

29 straipsnis

Speciali schema telyčioms

1. Vėliausiai iki 1999 m. lapkričio 1 d. Komisija nusprendžia, kurios valstybės narės laikosi Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 10 straipsnio 1 dalyje išdėstytų sąlygų.

Konkrečios valstybės narės iki 2000 m. sausio 1 d. informuoja Komisiją, ar jos ketina, ar neketina taikyti Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 10 straipsnyje išdėstytos schemos (toliau – specialioji schema) ir, jeigu taikytina, informuoja apie nustatytą ypatingą nacionalinę ribą. Apie bet kokį pakeitimą Komisijai pranešama iki konkrečių metų sausio 1 dienos.

2. Specialiąją schemą taikančios valstybės narės nustato kriterijus, užtikrinančius, kad priemoka būtų išmokama ūkininkams, kurie ketina telyčių bandą panaudoti karvių bandai papildyti. Į šiuos kriterijus visų pirma gali būti įtraukti amžiaus apribojimo ir (arba) veislės reikalavimai.

Iki konkrečių metų sausio 1 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie priimtus kriterijus. Apie bet kokį pakeitimą Komisijai pranešama iki konkrečių metų sausio 1 dienos.

3. Jeigu taikant proporcingą sumažinimą, minėtą Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 10 straipsnio 1 dalyje, gaunamas mažesnis už sveiką tinkamų gyvūnų skaičius, už dešimtąją dalį suteikiama atitinkama priemokos, o kur taikytina, 19 straipsnyje minimos papildomos nacionalinės priemokos ir 32 straipsnyje minėtos ekstensyvinimo išmokos vienetinio dydžio dalis. Šiuo atveju atsižvelgiama tik į pirmąjį skaičių po kablelio.

4. Specialiąją schemą taikančiose valstybėse narėse Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 6 straipsnio 2 dalyje nustatyto reikalavimo dėl minimalaus laikomų gyvūnų skaičiaus visiškai laikomasi, kalbant apie *Buckler* karves, jeigu augintojas pateikęs paraišką dėl *Buckler* karvių arba, kalbant apie telyčias, jeigu augintojas pateikęs paraišką dėl telyčių.

5. 20–28 straipsnių nuostatos šioje specialiojoje schemoje netaikomos.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS SPECIALIOSIOS IR KARVIŲ ŽINDENIŲ PRIEMOKOS NUOSTATOS

30 straipsnis

Paraiškos

1. Siekdamos administracinių tikslų, valstybės narės gali numatyti, kad paraiškos būtų pateikiamos dėl minimalaus gyvūnų skaičiaus, su sąlyga, kad šis skaičius neviršys trijų.

2. Nepažeisdamos 17 straipsnio 2 dalies ir 32 straipsnio 7 dalies, valstybės narės gali nustatyti priemokų paraiškų įteikimo laikotarpius ir datas bei paraiškų, kurias augintojai gali įteikti vienai priemokų schemai ir vieneriems kalendoriniams metams, skaičių.

31 straipsnis

Galvijų tankumas

1. Kiekvienam augintojui, kuris tais pačiais kalendoriniais metais pristato:

— pagalbos už plotą paraišką, minimą Reglamento (EEB) Nr. 3508/92 6 straipsnio 1 dalyje, ir

— mažiausiai vieną paraišką gauti specialiąją priemoką arba karvių žindenių priemoką,

kompetentingos institucijos nustato GV (galvijų vienetų) skaičių, atitinkantį gyvūnų skaičių, už kurį gali būti suteikta specialioji priemoka arba karvių žindenių priemoka, atsižvelgdamos į jo ūkio pašarų plotą.

2. Nustatant Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 12 straipsnyje minimą galvijų tankumą, taikoma tokia procedūra:

a) atsižvelgiama į individualų pieno referencinį kiekį, paskirtą augintojui kovo 31 d., prieš prasidedant 12 mėnesių papildomos rinkliavos schemos taikymo laikotarpiui konkrečiais metais;

b) tokiam referenciniam kiekiui pagaminti reikalingų melžiamų karvių skaičius apskaičiuojamas laikantis šio reglamento 18 straipsnio.

3. Nustatant gyvūnų, tinkamų gauti priemokai, skaičių:

a) hektarų skaičius, nustatytas laikantis integruotoje sistemoje nurodytų taisyklių, dauginamas iš Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 12 straipsnyje minimo galvijų skaičiaus;

b) GV skaičius, atitinkantis melžiamų karvių, reikalingų pagaminti augintojui paskirtą pieno referencinį kiekį, skaičių, atimamas iš tokiu būdu gauto skaičiaus;

c) GV skaičius, atitinkantis avių ir (arba) ožkų, dėl kurių pateikta paraiška gauti pagalbą, skaičių, atimamas iš tokiu būdu gauto skaičiaus.

Tokiu būdu gautas skaičius atitinka maksimalų GV skaičių, už kurį gali būti suteikta specialioji priemoka ir *Buckler* karvių priemoka.

4. Valstybės narės informuoja kiekvieną konkretų augintoją apie jam nustatytą gyvūnų tankumą ir apie gautą GV, už kuriuos gali būti suteikta priemoka, skaičių.

32 straipsnis

Ekstensyvinimo išmoka

1. Norėdami gauti ekstensyvinimo išmoką, augintojai turi pagalbos už plotą paraiškoje nurodyti, kad jie nori dalyvauti ekstensyvinimo išmokų schemoje.

2. Jeigu laikoma, kad už gyvūnus buvo gauta specialioji priemoka, kaip apibrėžta 3 straipsnyje, ekstensyvinimo išmoka neskiriama.

3. Siekdamos patikrinti, ar bendras gyvūnų skaičius, apskaičiuotas laikantis Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 13 straipsnio 3 dalies a punkto, atitinka to reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nurodytus galvijų tankumo reikalavimus, valstybės narės kiekvienais metais nustato mažiausiai penkias gyvūnų surašymo datas ir apie tai informuoja Komisiją.

Išskyrus tuos atvejus, kai valstybės narės nusprendžia, kad surašymo datos gali būti bet kuri diena per metus:

— surašymo datos paskirstomos atsitiktinai, bet taip, kad atspindėtų visus metus ir būtų keičiamos kasmet,

ir

— kiekviena surašymo data nustatoma *a posteriori* ir pranešama augintojui ne anksčiau kaip praėjus dviems savaitėms po jos nustatymo.

Tomis datomis gyvūnai skaičiuojami laikantis vieno iš pateiktų metodų valstybės narės pasirinkimu:

— valstybės narės prašo kiekvieną augintoją, remiantis ūkio registru, iki valstybės narės nustatytos datos deklaruoti GV skaičių arba kiekvienos iš dviejų vyriškosios lyties kategorijų gyvūnų, minimų Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 III priede, skaičių

arba

— kompiuterizuotą duomenų bazę turinčios valstybės narės, kaip minima Reglamento (EB) Nr. 820/97 3 straipsnio b punkte, naudoja tą duomenų bazę GV skaičiui nustatyti su sąlyga, kad ta duomenų bazė, valstybės narės nuomone, patenkinamai užtikrina turimų duomenų tikslumą, reikalingą ekstensyvinimo išmokų schemai.

GV skaičius, naudojamas nustatyti, ar augintojas laikosi galvijų tankumo reikalavimų, išdėstytų Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 13 straipsnio 2 dalyje, yra surašymo dienomis suskaičiuotų GV skaičiaus aritmetinis vidurkis ir avis bei ožkas suskaičiavus gautas atitinkamas GV skaičius, dėl kurio paraiškos gauti priemokas buvo pateiktos tais pačiais kalendoriniais metais.

Tačiau, jeigu valstybės narės nusprendžia, kad surašymo datos gali būti bet kuri diena per metus, jos gali numatyti, jog a ir b punktuose minimi skaičiai apskaičiuojami *pro rata temporis* tuo laikotarpiu, kai gyvūnai yra ūkyje.

Valstybės narės imasi Reglamento (EB) Nr. 1259/1999 7 straipsniui įgyvendinti reikalingų priemonių, jeigu ūkininkai, dalį metų naudodami nenatūraliai žemus galvijų tankumo koeficientus, dirbtinai sukuria Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 13 straipsnyje reikalaujamas sąlygas.

4. Nukrypstant nuo 3 dalies, valstybės narės gali suteikti augintojams galimybę pasirinkti supaprastintą schemą.

Tokiu atveju augintojas pagalbos už plotą paraiškoje turi nurodyti, kad jis:

a) pareiškia, jog kiekvieną dieną laikėsi maksimalaus galvijų tankumo, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 13 straipsnyje, iki savo pagalbos už plotą paraiškos datos;

ir

b) įsipareigoja kiekvieną dieną laikytis to galvijų tankumo nuo savo pagalbos už plotą paraiškos datos iki gruodžio 31 dienos.

Jeigu valstybė narė pasirenka taikyti Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 13 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, augintojas savo paraiškoje nurodo, kurio iš dviejų maksimalių galvijų tankumų jis laikosi. Augintojas gali pakeisti savo apsisprendimą ne vėliau kaip iki jo galvijų patikrinimo vietoje paskelbimo.

Augintojas gali pranešti kompetentingai institucijai apie savo įsipareigojimo nutraukimą ne vėliau kaip iki jo galvijų patikrinimo vietoje paskelbimo. Tokiu atveju jis negauna ekstensyvinimo išmokos.

Šioje dalyje minėtam paskelbimui ir įsipareigojimui taikomos integruotoje sistemoje numatytos kontrolės ir nuobaudų nuostatos.

5. Iki 2000 m. sausio 1 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 13 straipsnio 3 dalies c punkte pateiktą „ganyklos“ apibrėžimą. Apie kiekvieną tolesnį pakeitimą Komisija informuojama iki konkrečių metų sausio 1 dienos.

6. Vėliausiai iki 1999 m. lapkričio 1 d. Komisija nusprendžia, kurios valstybės narės patenkina Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 13 straipsnio 4 dalyje nustatytas sąlygas.

Toje dalyje „augintojas kalnuotoje vietovėje“ reiškia bet kurį augintoją, kurio:

— ūkis yra kalnuotoje vietovėje

arba

— ne mažiau kaip 50 % pašarų plotų yra kalnuotoje vietovėje.

7. Nepažeisdami 1 dalies, ūkininkai, norintys gauti ekstensyvinimo išmoką pagal 6 dalį, „galvijų“ pagalbos paraiškoje nurodo, kad jie prašo ekstensyvinimo išmokos. Mažiausiai šešis mėnesius iš eilės, pradedant ta diena, kai pateikiama paraiška, jie laiko melžiamų karvių skaičių, bent jau lygų skaičiui, dėl kurio buvo pateikta paraiška gauti ekstensyvinimo išmoką. Šis šešių mėnesių išlaikymo laikotarpis prasideda kitą dieną pateikus paraišką.

Paraiškos pateikiamos per bendrą valstybės narės nustatytą kalendorinių metų šešių mėnesių laikotarpį.

Valstybės narės gali numatyti atskirus pateikimo terminus šio bendro laikotarpio pabaigoje.

8. Melžiamų karvių skaičius, už kurį augintojui suteikiama ekstensyvinimo išmoka, negali viršyti vieno iš dviejų pateiktų skaičių:

a) melžiamų karvių skaičius, kurio reikia norint gauti individualų pieno referencinį kiekį, paskirtą augintojui kovo 31 d. prieš prasidedant 12 mėnesių papildomos rinkliavų schemos taikymo laikotarpiui konkrečiais kalendoriniais metais; šis karvių skaičius apskaičiuojamas naudojantis II priede apibrėžtu pieno primilžio vidurkiu;

b) laikantis 3 dalies, nustatytas bendras karvių skaičius ūkyje atėmus individualią ribą atitinkantį karvių žindenių skaičių.

9. Jeigu valstybės narės pasirenka taikyti arba nustoti taikyti Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 13 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje numatytą variantą, jos iki konkrečių kalendorinių metų sausio 1 d. apie savo sprendimą informuoja Komisiją.

10. Apskaičiuojant galvijų tankumą pagal šį straipsnį, atsižvelgiama tiktai į pirmus du skaičius po kablelio.

33 straipsnis

Išlaikymo laikotarpio nustatymas

5 straipsnyje, 9 straipsnio 1 dalyje, 16 straipsnyje, 32 straipsnio 7 dalyje ir 37 straipsnyje minimo išlaikymo laikotarpio paskutinė diena, neatsižvelgiant į tai, ar tai yra darbo diena ar išeiginė, yra diena, einanti prieš tą, kurios skaičius toks pats kaip ir laikotarpio pradžios dienos.

V SKYRIUS

SKERDIMO PRIEMOKA

(Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 11 straipsnis)

34 straipsnis

Dalyvavimo pareiškimas

Valstybės narės gali numatyti, kad siekdamas gauti priemoką už konkrečius kalendorinius metus, kiekvienas augintojas prieš pateikdamas pirmąją paraišką už tuos kalendorinius metus arba pateikimo metu įteikia dalyvavimo pareiškimą.

Tačiau jeigu augintojas nepakeičia savo dalyvavimo pareiškimo, valstybės narės gali laikyti, kad ankstesnysis pareiškimas lieka galioti.

35 straipsnis

Paraiškos

1. „Galvijų“ pagalbos paraiškose pateikiama skerdimo priemokai suteikti reikalinga informacija, visų pirma galvijo gimimo data, jeigu gyvulys gimęs po 1998 m. sausio 1 dienos.

„Galvijų“ pagalbos paraiškos pateikiamos valstybės narės nustatytu laikotarpiu, kuris negali tęstis ilgiau kaip šešis mėnesius po galvijo skerdimo arba, jeigu gyvulys eksportuojamas, jo išvežimo iš Bendrijos muitinių teritorijos datos ir baigiasi ne vėliau kaip kitų metų vasario pabaigoje, išskyrus valstybės narės numatytus išimtinius atvejus, kai galvijai išsiunčiami arba eksportuojami.

Valstybės narės gali leisti, kad paraiškas įteiktų ir kitas nei augintojas asmuo. Tokiais atvejais paraiškoje nurodoma augintojo, kuris gali pateikti paraišką gauti priemoką pavardė ar pavadinimas ir adresas.

Be reikalavimų, įvedamų kaip integruotos sistemos dalis, kiekvienoje paraiškoje turi būti:

a) tais atvejais, kai priemoka yra skiriama skerdimo metu, pažymėjimas iš skerdyklos arba bet koks kitas skerdyklos išduotas ar patvirtinantis dokumentas, kuriame yra bent ta pati informacija, tai yra:

   i) skerdyklos pavadinimas ir adresas (arba atitinkamas kodas);

   ii) skerdimo data ir galvijo identiškumo bei skerdimo numeriai;

   iii) jeigu tai veršeliai, skerdenos svoris (išskyrus atvejus, kai taikoma 36 straipsnio 4 dalis);

b) tais atvejais, kai gyvulys eksportuojamas į trečiąją šalį;

   i) eksportuotojo pavadinimas ir adresas (arba atitinkamas kodas);

   ii) galvijo identiškumo numeris;

   iii) eksporto deklaracija, kurioje nurodytas galvijo amžius, jeigu jis gimęs po 1998 m. sausio 1 d., o jeigu tai veršeliai, išskyrus atvejus, kai taikoma 36 straipsnio 4 dalis, gyvasis svoris, kuris negali būti didesnis kaip 290 kilogramų;

   iv) įrodymas, kad gyvulys išvežtas iš Bendrijos muitų teritorijos, pateiktas tokiu būdu, kaip ir norint gauti eksporto kompensaciją.

Tačiau valstybės narės gali numatyti, kad a ir b punktuose minėta informacija būtų perduota per valstybės narės įgaliotą instituciją ar institucijas, galinčias pasinaudoti informacijos technologijomis.

Nepranešusios iš anksto valstybės narės atlieka sistemingus išduotų pažymėjimų arba dokumentų ir, kur tikslinga, penktoje pastraipoje minėtos informacijos patikrinimus.

2. Nukrypdamos nuo 1 dalies, kompiuterizuotą duomenų bazę turinčios valstybės narės, kaip minima Reglamento (EB) Nr. 820/97 3 straipsnio b punkte, gali numatyti, kad skerdyklų kompetentingoms institucijoms siunčiama informacija apie galvijų skerdimą laikoma augintojų paraiškomis gauti skerdimo priemokas, su sąlyga, kad duomenų bazė patenkina valstybės narės poreikius, tinkamai užtikrindama joje esamų duomenų tikslumą taikant skerdimo priemokos schemą ir, kur taikytina, išmokant specialiąją priemoką ir (arba) papildomas išmokas, ir (arba) priemoką sezoniškumui mažinti.

Tačiau valstybės narės gali numatyti, kad būtų pateikiamos paraiškos. Tokiu atveju jos nustato, kokios rūšies informacija turi būti pateikiama kartu su paraiška.

Šį paragrafą nusprendusios taikyti valstybės narės apie tai informuoja Komisiją iki 2000 m. sausio 1 d. Jos informuoja Komisiją apie bet kokį tolesnį pakeitimą iki jo įgyvendinimo pradžios.

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo agentūrai pateikiamuose duomenyse būtų visa priemokai išmokėti reikalinga informacija, visų pirma:

a) konkrečiais metais paskerstų galvijų rūšys ir kiekiai, kaip minima Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 11 straipsnio 1 dalyje;

b) informacija dėl tame straipsnyje minimų galvijų amžiaus apribojimų ir skerdenų svorio bei 37 straipsnyje minimo išlaikymo laikotarpio laikymosi;

c) kur taikytina, informacija, kurios reikia specialiajai priemokai skerdimo metu ir (arba) papildomoms išmokoms, jeigu jos mokamos skerdimo metu, ir (arba) priemokai sezoniškumui mažinti išmokėti.

3. Galvijams, kurie buvo Bendrijos vidaus prekybos objektas, pasibaigus 37 straipsnyje minimam išlaikymo laikotarpiui, net jeigu valstybė narė, kurioje vyko skerdimas, pasirenka taikyti 2 dalyje išdėstytus nukrypimus, skerdykla išduoda 1 dalies ketvirtos pastraipos a punkte minimą dokumentą.

Tačiau jeigu dviejų valstybių narių duomenų perdavimo sistemos suderinamos, jos gali susitarti naudoti 2 dalyje apibūdintą sistemą.

Valstybės narės padeda viena kitai užtikrinti efektyvią pateikiamų dokumentų autentiškumo kontrolę ir (arba) dokumentų, kuriais apsikeičiama, tikslumą. Tam tikslui valstybė narė, kurioje išmokama išmoka, sistemingai išsiunčia valstybei narei, kurioje atliekamas skerdimas, pagal skerdyklas sugrupuotą skerdimo pažymėjimų santrauką (arba jos vietoje informaciją), gautą iš pastarosios valstybės narės.

36 straipsnis

Skerdenų svoris ir pateikimas

1. Laikantis Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 11 straipsnio 1 dalies b punkto, veršių skerdenos pateikiamos jas nulupus, išdarinėjus ir nuleidus kraują, be galvų ar kojų, bet su kepenimis, inkstais ir inkstų taukais.

2. Svoris, į kurį atsižvelgiama, yra atšaldytos skerdenos svoris arba kiek galima anksčiau po skerdimo nustatytas šiltos skerdenos svoris, sumažintas 2 %.

3. Jeigu skerdenos pateikiamos be kepenų, inkstų ir (arba) inkstų taukų, jų svoris padidinamas:

a) 3,5 kilogramo, jeigu nėra kepenų;

b) 0,5 kilogramo, jeigu nėra inkstų;

c) 3,5 kilogramo, jeigu nėra inkstų taukų.

4. Valstybės narės gali numatyti, kad, jeigu veršelis yra jaunesnis kaip penkių mėnesių skerdimo ar eksporto metu, laikoma, kad Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 11 straipsnio 1 dalies b punkte minimas svorio reikalavimas buvo išlaikytas.

Jeigu skerdenos svorio negalima nustatyti skerdykloje, laikoma, kad aukščiau minėti svorio reikalavimai buvo išlaikyti, jeigu gyvasis svoris neviršija 290 kilogramų.

37 straipsnis

Priemokos gavėjas

1. Priemoka išmokama augintojui, laikiusiam gyvulį minimalų dviejų mėnesių išlaikymo laikotarpį, kuris baigėsi mažiau kaip prieš mėnesį iki skerdimo ar eksporto.

2. Jeigu skerdžiami ne vyresni kaip trijų mėnesių veršeliai, išlaikymo laikotarpis yra vienas mėnuo.

38 straipsnis

Nacionalinė riba

1. Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 11 straipsnio 1 ir 3 dalyse minimi nacionaliniai apribojimai pateikiami III priede.

2. Jeigu taikant proporcingą sumažinimą, gaunamas mažesnis už sveiką skaičių tinkamų galvijų skaičius, už dešimtąją dalį suteikiama atitinkama priemokos vienetinio dydžio dalis. Atsižvelgiama tiktai į pirmą skaičių po kablelio.

VI SKYRIUS

PAPILDOMOS IŠMOKOS

(Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 14–20 straipsniai)

39 straipsnis

Nacionalinės priemonės

Pagal Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 18 straipsnį Komisijai siunčiamą išsamią informaciją sudaro:

1) išmoka už galvų skaičių (kur taikytina):
   a) nurodomieji dydžiai už kiekvienos kategorijos galvijo galvą ir subsidijų priemonės;
   b) nurodomoji bendrųjų išlaidų prognozė kiekvienai galvijų kategorijai (nurodant, ar šios išmokos bus išmokėtos kaip skerdimo priemokos priedas) ir konkrečių galvijų skaičiui;
   c) specifiniai galvijų tankumo reikalavimai (išskyrus atvejį, kai išmokos skiriamos kaip skerdimo priemokos priedas);
   d) galvų skaičiaus apribojimas vyriškosios lyties galvijams ūkyje (kur taikytina),
   e) kita informacija apie taikymo taisykles.

   a ir b punktuose minėtų galvijų kategorijos yra tokios: jaučiai, kastruoti jautukai, karvės žindenės, melžiamos karvės, karvių žindenių priemokai gauti tinkamos telyčios ir kitos telyčios arba bet koks kitas valstybės narės nustatytas ir į šias kategorijas įtrauktas galvijų pogrupis;

2) ploto išmokos (jeigu reikalinga):
   a) regioninių pagrindinių zonų apskaičiavimas;
   b) nurodomieji dydžiai hektarui;
   c) nurodomoji bendrųjų išlaidų ir susijusių hektarų skaičiaus prognozė;
   d) kita informacija apie taikymo taisykles.

40 straipsnis

Išsami ataskaita

Pagal Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 19 straipsnį Komisijai siunčiamą išsamią ataskaitą sudaro tos pačios, 39 straipsnyje minimos, atnaujinamos ir papildomos sudėtinės dalys.

Joje taip pat pateikiama:

a) įgyvendinant papildomų išmokų schemą kilusių sunkumų santrauka;

b) šios schemos efektyvumo įvertinimas;

c) galimi pasiūlymai dėl tolesnės schemos plėtros.

VII SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

41 straipsnis

Avansų išmokėjimas

1. Remdamasi administracinių patikrinimų ir patikrinimų vietoje rezultatais, kompetentinga institucija išmoka augintojui už tinkamais laikomų galvijų skaičių avansą, lygų 60 % specialiosios priemokos, karvių žindenių priemokos ir skerdimo priemokos.

Išmokant specialiąją priemoką, 29 straipsnyje minėtą specialiąją telyčių schemą ir (arba) skerdimo priemoką, avanso procentą valstybės narės gali sumažinti, bet jis negali būti mažesnis kaip 40 %.

Avansas negali būti išmokėtas anksčiau kaip kalendorinių metų, už kuriuos pateikta paraiška, spalio 16 dieną.

2. Galutinis priemokos išmokėjimas yra suma, lygi skirtumui tarp avansinės išmokos ir priemokos, kurią augintojas turi gauti, sumos.

42 straipsnis

Paskyrimo metai

Paraiškos įteikimo data yra galiojantis įvykis nustatant metus, kuriems priskiriami galvijai pagal specialiąją priemoką, karvių žindenių priemoką, priemoką sezoniškumui mažinti ir ekstensyvinimo išmokų schemas bei GV skaičių, naudojamą galvijų tankumui apskaičiuoti.

Tačiau jeigu specialioji priemoka suteikiama laikantis vieno iš 8 straipsnyje numatytų variantų:

— kai gyvulys buvo paskerstas ne vėliau kaip gruodžio 31 d.

ir

— kai priemokos paraiška už tą gyvulį pateikiama po šios datos,

skiriamos priemokos dydis yra tas, kuris galioja tų metų, kada įvyko skerdimas, gruodžio 31 d.

Jeigu tai yra skerdimo priemoka, taikant pagalbos koeficientą ir pagal 38 straipsnį apskaičiuojant proporcingą sumažinimą, paskyrimo metai yra skerdimo arba eksporto metai.

43 straipsnis

Perskaičiavimas į nacionalinę valiutą

Priemokų sumų ir ekstensyvinimo išmokų perskaičiavimas į nacionalinę valiutą atliekamas laikantis *pro rata temporis*, apskaičiuoto gruodžio mėnesį prieš paskyrimo metus, nustatomus laikantis 42 straipsnio, taikomo perskaičiavimo kursų vidurkio.

44 straipsnis

Nuobaudos už nelegalų tam tikrų medžiagų ar produktų naudojimą arba laikymą

Už pasikartojančius pažeidimus nelegaliai naudojant ar laikant atitinkamais Bendrijos veterinarijos sektoriaus reglamentais draudžiamas medžiagas ar produktus valstybės narės, priklausomai nuo pažeidimo rimtumo, nustato pašalinimo iš pagalbos schemų trukmę, laikydamosi Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 23 straipsnio 1 dalies antrosios pastraipos.

45 straipsnis

Nacionalinės įgyvendinimo priemonės

Valstybės narės imasi visų tinkamų priemonių užtikrinti, kad šis reglamentas būtų tinkamai taikomas. Apie tai jos informuoja Komisiją.

46 straipsnis

Pranešimas

1. Nuo 2000 m. liepos 1 d. valstybės narės kiekvienais metais, vėliausiai iki rugsėjo 15 d. (su pirmais šešiais einamųjų metų mėnesiais susijusi informacija) ir iki kovo 1 d. (su paskutiniais šešiais praėjusių metų mėnesiais susijusi informacija), praneša Komisijai:

a) vyriškos lyties galvijų, už kuriuos buvo paskirta specialioji priemoka, skaičių, suskirstytą pagal:

— amžiaus grupes,

— galvijų tipą (jaučiai ar kastruoti jautukai);

b) karvių, už kurias buvo paskirta karvių žindenių priemoka, skaičių, suskirstytą pagal Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 6 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose minimas schemas;

c) galvijų, už kuriuos buvo paskirta skerdimo priemoka, skaičių, suskirstytą pagal galvijų tipą (suaugę galvijai ar veršeliai), nurodant, ar galvijai buvo paskersti ar eksportuoti;

d) galvijų, už kuriuos faktiškai buvo išmokėta priemoka sezoniškumui mažinti, skaičių, suskirstytą pagal tai, ar buvo pasinaudota pirmąja ar antrąja specialiosios priemokos išmokėjimo dalimi, ir galvijų augintojų, gavusių priemokas pagal kiekvieną iš aukščiau minėtų amžiaus grupių, skaičių.

2. Nuo 2001 m. valstybės narės kiekvienais metais, vėliausiai iki liepos 31 d., už praėjusius kalendorinius metus praneša Komisijai:

a) vyriškosios lyties galvijų, už kuriuos faktiškai buvo išmokėta specialioji priemoka, skaičių, suskirstytą pagal:

— amžiaus grupes,

— galvijų tipą (jaučiai ar kastruoti jautukai),

ir nurodydamos:

— kur taikytina, ekstensyvinimo išmokos išmokėjimą (suskirstytą pagal Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 13 straipsnio 2 dalyje nustatytus apribojimus) ir su tuo susijusių augintojų, pateiktų atskirai, laikantis tų apribojimų, skaičių,

— pagal amžiaus grupes suskirstytų galvijų, už kuriuos specialioji priemoka nebuvo paskirta praėjusiais kalendoriniais metais pritaikius regionui nustatytą ribą;

b) karvių ir telyčių, už kurias faktiškai buvo išmokėta karvių žindenių priemoka, skaičių, suskirstytą pagal Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 6 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose minimas schemas, kur taikytina, nurodydamos ekstensyvinimo išmokos išmokėjimą (suskirstytą pagal to reglamento 13 straipsnio 2 dalyje nustatytus apribojimus) ir su kiekviena schema susijusių augintojų skaičių;

c) melžiamų karvių, už kurias faktiškai buvo išmokėta ekstensyvinimo išmoka, skaičių;

d) galvijų, už kuriuos priemoka praėjusiais kalendoriniais metais nebuvo paskirta pritaikius ypatingą nacionalinę ribą telyčioms;

e) kur taikytina, apie bet kokios papildomos nacionalinės priemokos prie karvių žindenių priemokos suteikimą, nurodydamos:

— priemokos suteikimo sąlygas

ir

— už gyvulį skirtą sumą;

f) galvijų, už kuriuos, netaikant galvijų tankumo, priemoka buvo faktiškai išmokėta, skaičių ir su tuo susijusių augintojų skaičių;

g) galvijų, už kuriuos buvo faktiškai išmokėta skerdimo priemoka, skaičių, suskirstytą pagal galvijų tipą (suaugę galvijai ar veršeliai), nurodydamos, ar pagalba buvo skirta už skerdimą, ar eksportą, taip pat su tuo susijusių augintojų skaičių pagal kiekvieną iš šių skirstymo kategorijų.

3. Nuo 2001 m. kiekvienais metais vėliausiai iki liepos 31 d. valstybės narės praneša Komisijai apie pagal tipą suskirstytų galvijų skaičių, už kuriuos praėjusiais metais skerdimo priemoka nebuvo suteikta pritaikius nacionalines ribas.

4. Valstybės narės praneša šiame straipsnyje nurodytą informaciją naudodamosi IV priede pateiktomis lentelėmis.

VIII SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

47 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 50 straipsnį, siekiant palengvinti perėjimą nuo Reglamento (EEB) Nr. 805/68 nuostatų prie Reglamento (EB) Nr. 1254/1999, pranešimai Komisijai už 1999 metus siunčiami laikantis tos pačios procedūros, kaip nustatyta Reglamentu (EEB) Nr. 3886/92.

2. Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 21 straipsnyje išdėstytas reikalavimas nustatyti iki 1998 m. sausio 1 d. gimusių galvijų identiškumą ir registruoti juos taikomas laikantis Tarybos direktyvoje 92/102/EEB [1] nurodytos procedūros, išskyrus galvijus, kurie yra Bendrijos vidaus prekybos objektas.

48 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EEB) Nr. 3886/92 panaikinamas nuo 2000 m. sausio 1 dienos.

Jis taikytinas vėliausiai iki 1999 m. gruodžio 31 d. pateiktoms paraiškoms.

Nuorodos į pakartotinį reglamentą traktuojamos kaip nuorodos į šį reglamentą.

49 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečiąją dieną po jo išspausdinimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2000 m. sausio 1 d., išskyrus su pranešimais ar sprendimais susijusias nuostatas, išdėstytas 10, 11, 15 straipsniuose, 21 straipsnio 2 dalyje, 23 straipsnio 4 dalyje, 29 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 32 straipsnio 5, 6 ir 9 dalyse, 35 straipsnio 2 dalyje ir 39 straipsnyje, kurios taikomos įsigaliojus šiam reglamentui.

Visas šis reglamentas privalomas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1999 m. spalio 28 d.

Komisijos vardu

Franz FISCHLER

Komisijos narys

[1] OL L 355, 1992 12 5, p. 32.

I PRIEDAS

14 STRAIPSNYJE MINĖTŲ GALVIJŲ VEISLIŲ SĄRAŠAS

— *Angler Rotvieh* (*Angeln*) – *Rød dansk mælkerace* (RMD)

— Airšyrai

— *Armoricaine*

— *Bretonne Pie-noire*

— *Fries-Hollands* (FH), *Française frisonne pie noire* (FFPN), Frizai-Holšteinai, Holšteinai, Juodmargiai Frizai, Žalmargiai Frizai, *Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/Pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace* (SDM), *Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse* (SMR)

— *Groninger Blaarkop*

— Gernsejai

— Džersiai

— *Malkeborthorn*

— *Reggiana*

— *Valdostana Nera*

— *Itäsuomenkarja*

— *Länsisuomenkarja*

— *Pohjoissuomenkarja*.

II PRIEDAS

18 STRAIPSNYJE MINĖTAS PIENO PRIMILŽIO VIDURKIS

(kilogramai)

Belgija	5 450
Danija	6 800
Vokietija	5 800
Graikija	4 250
Ispanija	4 650
Prancūzija	5 550
Airija	4 100
Italija	5 150
Liuksemburgas	5 700
Nyderlandai	6 800
Austrija	4 650
Portugalija	5 100
Suomija	6 400
Švedija	7 150
Jungtinė Karalystė	5 900

III PRIEDAS

38 STRAIPSNIO 1 DALYJE MINĖTOS NACIONALINĖS SKERDIMO PRIEMOKOS RIBOS

	Suaugę galvijai	Veršeliai
Belgija	711 232	335 935
Danija	711 589	54 700
Vokietija	4 357 713	652 132
Graikija	235 060	80 324
Ispanija	1 982 216	25 629
Prancūzija	4 041 075	2 045 731
Airija	1 776 668	0
Italija	3 426 835	1 321 236
Liuksemburgas	21 867	3 432
Nyderlandai	1 207 849	1 198 113
Austrija	546 557	129 881
Portugalija	325 093	70 911
Suomija	382 536	10 090
Švedija	502 063	29 933
Jungtinė Karalystė	3 266 212	26 271

IV PRIEDAS

21 straipsnio 3 dalyje ir 46 straipsnyje minėta lentelė

1. **SPECIALIOJI PRIEMOKA**

Galvijų skaičius

Reglamentas (EB) Nr. 1254/1999	Pateikimo terminas	Nuor.	Reikiama informacija	Bendroji schema ir skerdimo schema		Tik skerdimo schema	
				Viena amžiaus grupė arba tik pirmoji amžiaus grupė		Antroji amžiaus grupė	Abi amžiaus grupės kartu
				Jaučiai	Kastruoti jautukai	Kastruoti jautukai	Kastruoti jautukai
46 straipsnio 1 dalies a punktas	rugsėjo 15 d.	1.1	Paraiškoje pateiktas galvijų skaičius (sausis–birželis)				
	kovo 1 d.	1.2	Paraiškoje pateiktas galvijų skaičius (liepa–gruodis)				
46 straipsnio 2 dalies a punkto pirmoji ir antroji įtraukos	liepos 31 d.	1.3	Priimamų galvijų skaičius (visi metai)				
46 straipsnio 2 dalies a punkto ketvirtoji įtrauka	liepos 31 d.	1.4	Dėl regionams nustatytos ribos taikymo nepriimamas galvijų skaičius				

Augintojų skaičius

Reglamentas (EB) Nr. 2342/1999	Pateikimo terminas	Nuor.	Reikiama informacija	Bendroji schema ir skerdimo schema			Tik skerdimo schema
				Viena amžiaus grupė arba tik pirmoji amžiaus grupė	Tik antroji amžiaus grupė	Abi amžiaus grupės kartu	Tik abi amžiaus grupės kartu
46 straipsnio 2 dalies a punkto trečioji įtrauka	liepos 31 d.	1.5	Augintojų, kuriems skirta priemoka, skaičius				

2. **PRIEMOKA SEZONIŠKUMUI MAŽINTI**

Reglamentas (EB) Nr. 2342/1999	Pateikimo terminas	Nuor.	Reikiama informacija	Viena amžiaus grupė arba pirmoji amžiaus grupė	Antroji amžiaus grupė	Abi amžiaus grupės kartu
46 straipsnio 1 dalies d punktas	rugsėjo 15 d.	2.1	Paraiškoje nurodytas galvijų skaičius			
		2.2	Augintojų skaičius			
	kovo 1 d.	2.3	Priimtų galvijų skaičius			
		2.4	Augintojų skaičius			

3. **KARVIŲ ŽINDENIŲ PRIEMOKA**

Reglamentas (EB) Nr. 2342/1999	Pateikimo terminas	Nuor.	Reikiama informacija	Vien tik karvių žindenių bandos	Mišrios bandos
46 straipsnio 1 dalies b punktas	rugsėjo 15 d.	3.1	Paraiškoje nurodytas galvijų skaičius (sausis–birželis)		
	kovo 1 d.	3.2	Paraiškoje nurodytas galvijų skaičius (liepa–gruodis)		
46 straipsnio 2 dalies b punktas	liepos 31 d.	3.3	Priimtų karvių skaičius (visi metai)		
		3.4	Priimtų telyčių skaičius (visi metai)		
		3.5	Augintojų, kuriems buvo suteikta priemoka, skaičius (visi metai)		
				Suma už galvą	
46 straipsnio 2 dalies e punktas	liepos 31 d.	3.6	Nacionalinė priemoka		
46 straipsnio 2 dalies d punktas	liepos 31 d.	3.7	Dėl nacionalinės ribos taikymo telyčioms nepriimtų galvijų skaičius		

4. EKSTENSYVINIMO IŠMOKA

4.1 *Vieno galvijų tankumo taikymas (Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 13 straipsnio 2 dalies pirmoji pastraipa)*

Reglamentas (EB) Nr. 2342/1999	Pateikimo terminas	Nuor.	Reikiama informacija	Specialioji priemoka	Karvių žindenių priemoka	Užtrūkusios karvės	Iš viso
46 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktai	liepos 31 d.	4.1.1	Priimtų galvijų skaičius				
		4.1.2	Augintojų, kuriems suteikta priemoka, skaičius				

4.2 *Dvejopo galvijų tankumo taikymas (Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 13 straipsnio 2 dalies antroji pastraipa)*

Reglamentas (EB) Nr. 2342/1999	Pateikimo terminas	Nuor.	Reikiama informacija	Specialioji priemoka		Karvių žindenių priemoka		Užtrūkusios karvės		Iš viso	
				1,4 -1,8	<1,4	1,4 -1,8	<1,4	1,4 -1,8	<1,4	1,4 -1,8	<1,4
46 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktai	liepos 31 d.	4.2.1	Priimtų galvijų skaičius								
		4.2.2	Augintojų, kuriems suteikta priemoka, skaičius								

5. PRIEMOKA, KURIAI NETAIKOMAS TANKUMO KRITERIJUS

Reglamentas (EB) Nr. 2340/1999	Pateikimo terminas	Nuor.	Reikiama informacija	Galvijai	Augintojai
46 straipsnio 2 dalies f punktas	liepos 31 d.	5	Galvijų ir augintojų, už kuriuos ir kuriems buvo suteikta priemoka, netaikius tankumo, skaičius		

6. SKERDIMO PRIEMOKA

Galvijų skaičius

Reglamentas (EB) Nr. 2340/1999	Pateikimo terminas	Nuor.	Reikiama informacija	Skerdimas		Eksportas	
				Suaugę galvijai	Veršeliai	Suaugę galvijai	Veršeliai
46 straipsnio 1 dalies c punktas	rugsėjo 15 d.	6.1	Paraiškoje nurodytas galvijų skaičius (sausis–birželis)				

Reglamentas (EB) Nr. 2342/1999	Pateikimo terminas	Nuor.	Reikiama informacija	Skerdimas		Eksportas	
				Suaugę galvijai	Veršeliai	Suaugę galvijai	Veršeliai
	kovo 1 d.	6.2	Paraiškoje nurodytas galvijų skaičius (liepa–gruodis)				
46 straipsnio 2 dalies g punktas	liepos 31 d.	6.3	Priimtų galvijų skaičius (visi metai)				
46 straipsnio 3 dalis	liepos 31 d.	6.4	Dėl nacionalinės ribos taikymo nepriimtų galvijų skaičius				

Augintojų skaičius

Reglamentas (EB) Nr. 2342/1999	Pateikimo terminas	Nuor.	Reikiama informacija	Skerdimas		Eksportas	
				Suaugę galvijai	Veršeliai	Suaugę galvijai	Veršeliai
46 straipsnio 2 dalies g punktas	liepos 31 d.	6.5	Augintojų, kuriems paskirta priemoka, skaičius				

7. **KARVIŲ ŽINDENIŲ KVOTA**

Reglamentas (EB) Nr. 2342/1999	Pateikimo terminas	Nuor.	Teisių balansas metų pradžioje	Į nacionalinį rezervą perleistos teisės dėl		Iš nacionalinio rezervo gautos teisės	Teisių balansas metų pabaigoje
21 straipsnio 3 dalis	kovo 1 d. (parengtinė informacija)	7.1		a) perdavimo be ūkio	b) nepakankamo panaudojimo		
21 straipsnio 3 dalis	liepos 31 d. (galutinė informacija)	7.2					